

завідуючий райвідділом освіти Глобинського райвиконкому Л. Т. Кучко. Було капітально відремонтовано старе і побудоване нове шкільне приміщення на 12 класних кімнат, збудовані теплиця, їдальня, інтернат на 40 осіб, обладнані навчальні кабінети, бібліотека, створена кімната-музей. Серед колег-директорів К. отримав прізвисько «Михайло-Будівельник».

З 05.08.1959 по 18.07.1960 очолював педагогічний кабінет Полтавського обласного інституту удосконалення кваліфікації учителів. 1960 призначений директором СШ № 9 м. Кременчук, де працював більше десяти років. Разом із заступником, заслуженою вчителькою УРСР Ніною Петрівною Бочко і педагогічним колективом зробив школу однією з кращих в області, виховав багато чудових педагогів, користувався повагою і авторитетом у місті. 1966 вийшов на заслужений відпочинок. Влаштувався у Кременчуцький історико-краєзнавчий музей, де протягом 1967–1971 працював на громадських засадах, пізніше завідувачем відділом природи (до 1981). Встановив зв'язок із сином першовідкривача Кременчуцької магнітної аномалії Андрія Олександровича Строни, одержав від нього в подарунок фото батька і вітиск статті про відкриття Кременчуцької магнітної аномалії 1924–1928.

Нагородж. орденами Червоної Зірки, Вітчизняної війни 2 ст., медалями «За оборону Сталінграда», «За звільнення Варшави», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941–1945 років», «За трудову відзнаку» (1949), А. С. Макаренка (1965).

Син Всеволод Михайлович К. — педагог, журналіст, поет (уже покійний).

Дж.: Історія Кременчука у спогадах кременчужан та гостей міста. Спогади А. М. Лушакової про М. М. Кулішова. Спогади І. В. Кульшова. — <http://www.sotrud.ru/doste/>.

В. М. Григор'єв

КУЛІШОВ Сергій Костянтинович (21.01.1951, м. Кременчук Полтавської обл.) — д-р мед. н. (2004).

Закінчив Дніпропетровський медичний інститут (1974), аспірантуру (1982). Відтоді в Полтавському стоматологічному інституті (нині Українська медична стоматологічна ака-

демія): з 1982 асист., з 1993 доц. каф. факультетської терапії, з 2006 проф. каф. внутрішньої медицини № 1, лікар-терапевт вищої кат. Проводить лікувально-консультативну роботу в нейрохірургічному та поліклінічному відділеннях Полтавської обласної клінічної лікарні ім. М. В. Скліфосовського. На кафедрі здійснює розробку наукової теми «Запальний, ішемічний, больовий синдроми у хворих на ішемічну хворобу серця: тригери, роль супутньої патології, механізми, критерії діагностування, лікування». Приділяє особливу увагу прикладній математиці в медицині, кардіології, педагогіці; вивченню емоційного інтелекту як передумови до первинної та вторинної профілактики ішемічної хвороби серця у жінок. Ним запропоновані і впроваджені в навчальний процес, роботу кардіологічних, терапевтичних відділень 12 областей України нові методи і пристрої, які дозволяють діагностувати адаптаційні ішемічні і реперфузійні синдроми у хворих на ІХС, також виявлені показники емоційного інтелекту в жінок здорових та хворих на ішемічну хворобу серця.

Автор 235 наукових праць, 19 патентів. Під його керівництвом захищено 5 кандидатських дисертацій.

Чл. IELA (International E-learning Assotiation), Асоціації комп'ютерної науки і інформаційної технології (IACSIT — International Association of Computer Science and Information Technology), чл. редколегій журн. «Innovative Medicine and Biology», «Canadian International Monthly Reviewed Journal» (CIJIMB), «International journal of pharmacology and pharmaceutical technology» (IJPT); заступник голови проблемної комісії з терапевтичних дисциплін академії, чл. ОНМК.

Нагородж. грамотою Міністерства освіти і науки України.

Пр.: Теорія катастроф в аналізі порушень ритму і провідності у хворих на повну, атріовентрикулярну блокаду // Проблеми екології та медицини. — 2006. — Т. 10. — № 3–4. — С. 10; Визначення дерматогліфічних ознак хронічних захворювань нирок // Вісник проблем біології і медицини. — 2015. — Вип. 2. — Т. 3 (120). — С. 160-162 (співавт.); Застосування дерматогліфіки для діагностики

ішемічної хвороби серця // Там само. — С. 157-159 (співавт.); Залежність психологічних та стресорних характеристик хворих на ішемічну хворобу серця // Там само. — 2015. — Вип. 2. — Т. 4 (121). — С. 137-140 (співавт.); Creative solutions as derivatives of selective multiple testing // Mathematical Methods of Modern Statistics: Cirm Conference, 10th to 14th July 2017. — Luminy, 2017. — P. 21-22.

Дж.: http://www.umsa.edu.ua/kafhome/vnutrmed1/kaf_fakter_kolektiv.html

Лит.: Ювіляри–2016: (Персоналії професорсько-викладацького складу ВДНЗУ «УМСА»): біобібліогр. покажч. / Уклад. С. В. Давиденко. — Полтава, 2016.

С. П. Безноса

КУЛЬБІДА Іван Євдокимович (30.03.1921, с. Савинці, тепер Оржицького р-ну Полтавської обл.) — історик.

Учасник Другої світової війни. Закінчив Денисівську середню школу, 3 курси агрономічного факультету Херсонського сільськогосподарського інституту (1941). Понад 33 роки перебував на військовій службі, 1975 вийшов у відставку у званні полковника. Дослідник української національної ідентичності та державотворення Автор книг «Україна і Росія: історичні уроки міждержавних відносин», «Переяславська легенда: наміри і наслідки» (2003), «Православ'я і політика. Перспективи православної автокефалії України» (2004), «Національна ідея України» (2005), «Чи буде Україна сама собою?», «Повнолітня Україна: історичні уроки тисячолітнього державотворення», «Сумнівний ювілей: 1150-річчя російської державності» (2012).

Нагородж. 7 орденами, багатьма медалями, бронзовою медаллю ВДНГ СРСР. Лауреат премії ім. Лесі Українки Українського Фонду культури.

Н. Д. Минка

КУЛЬЖИНСЬКИЙ Іван Афанасійович (1823 — не раніше 1898) — військовий педагог, дійсн. стат. радник.

Закінчив юридичний факультет Харківського університету. Служив у міністерстві внутрішніх справ, згодом у міністерстві юстиції. 1871–1886 вихователь Петровського Полтавського кадетського корпусу.

Дж.: http://oldbasman.ru/d/875918/d/savelov_ykaz.pdf

Лит.: Ромашкевич, 1909. — С.133-134

С. К. Кулішов.

І. Є. Кульбіда.